

ты чинять нѣчто, помагать чловѣку доклѣ е въ общество отъ хора; тамъ съ пары-ты си той може ся едобы съ всичко, что му трѣбува за поминѣка, па еще и да си прикара и другы удовольствія и наслажденія дори и хора да си закупи за да му слугувать и работять.

Испрво хора-та не знаяли за пары, а колчимъ трѣбувало нѣкому нѣчто, той давалъ за него отъ что-то ималъ у себе повечко. Нѣ колко мѣчно было да ся прави такъва размѣна! Единъ ималъ повече жито; иска му ся да ся едобые съ вълнѣ; трѣбува да тражи да найде нѣкого, кой-то има повече вълнѣ, а житс нѣма. Нѣ всякога лесно ли е да ся намѣри такъвъ чловѣкъ? Па и да ся найде остая да ся види да ли трѣбува нему толкова жито, колко-то иска той вълнѣ. Послѣ какъ да прѣцѣни кое что чини? Освѣнь това има и другѣ негодѣ: всякога не ся намира кой да купи на цѣло това, что-то не може да ся дѣли а пакъ не ся намира и мнозина, кои-то да искать да го купять. Кой-то има волъ не може да го размѣни за малко, а трѣбува да ся намѣрять мнозина, кои-то да си го подѣлятъ та да земѣтъ по-малко и да го размѣнятъ съ по-малко отъ всичко, что трѣбува на господара на оня волъ, на пр. жито, вино, вълнѣ и пр. Цѣло-то добыче никой не зима, а да ся заколи па да ся чяка доклѣ ся найдѣтъ хора, кои-то за мясо да дадѣтъ все что трѣбува на господара на вола, то ся не може, зачто-то мясо-то за много не трае.

Колко е мѣчно по оныя мѣста, дѣто еще нѣма пары, най-добрѣ ще ти покаже тоя примѣръ. Една пѣвачка французскыня отишла съ дружинѣ-тѣ си по острова-ты на Великий Океанъ и на Островъ